

■ Серце, віддане Україні

«Посвіт» Ростислава Кушнірука першим на Волині виконав «Ще не вмерла...»

27 червня
ВИПОВНЮЄТЬСЯ
90 років
людині,
яка є знаковою
для нашого
краю

З роси і води вам, Ростиславе Григоровичу!

Василь УЛІЦЬКИЙ

Його біографія насправді заслуговує окремої книги. Бо в ній ніби віддзеркалились усі біди та надії нашого народу, його боротьба та віра в Україну — така ж тверда, як і потиск ковальської руки пана Ростислава.

Але сьогодні хочеться сказати, що Ростислав Григорович був і є не просто героєм та автором наших публікацій, він є другом редакції «Волині» і частиною історії газети. За це ми йому дуже вдячні.

Відчуття домівки дають не стіни хати, а люди, які в

ній живуть і на тебе чекають, твої «домашні». Ростислав Григорович належить до наших «редакційних домашніх». Не уявляємо коридорів

ня батьків, дотепний жарт і українська пісня, яка була і залишається супутницею всього життя, — ось що, за словами Ростислава Гри-

«Ростислав Кушнірук був і є не просто героєм та автором наших публікацій, він є другом редакції «Волині» і частиною історії газети.»

та кабінетів «Волині» без його кроків, щирого сміху та, звісно, пісні. А співати він інколи починає просто під час розмови. І це зазвичай найпереконливіший аргумент!

Віра в Бога, вихован-

горовича, допомогло йому вижити на засланні у Сибіру, зберегти твердість духу, повернутись на Волинь і зробити все, щоб Незалежність не тільки була проголошена, а й відбулась.

Закінчення на с. 8

Вітаємо!

27 червня святкуватиме день народження директор Волинської дирекції АТ «Укрпошта»

**Іван Олексійович
ЛЮСАК.**

Прийміть найщиріші вітання з нагоди вашого свята! Бажаємо вам міцного здоров'я, особистого щастя, злагоди, чудового настрою та родинного затишку. Нехай завжди вас супроводжує удача, успіхів вам у всіх починаннях і втілення найсміливіших задумів.

*Зичимо добра на життєвій стежині,
У пригорці повній здоров'я й краси,
І світлої долі завжди молодій
У нинішній день і в майбутні роки.*

З повагою
профспілкового комітету
та колектив Волинської дирекції
АТ «Укрпошта».

■ Ексклюзив

Фото via.court.gov.ua.

На посаду судді КСУ Петра Філюка делегував з'їзд суддів України.

«Увага ЗМІ та політиків прикута лише до тих справ Конституційного Суду, на фоні яких можна себе рекламувати і створювати резонанс»

Сьогодні в Україні слова «країна», «земля», «закон», «правда», «честь» набувають особливого звучання і значення. Це те, що для нашого народу формує надію на майбутнє, довіру до головних інституцій держави, котрі вирішують не лише її долю, а й долю кожного громадянина. Власне тому увага людей повернута до Конституційного Суду України, рішення якого теж визначають курс, вектор нашого завтра. Спостерігаємо, що за останні пів року звернення до КСУ є особливими за своїм змістом: питання мови, діяльність судової системи, банків, доля землі, участь в управлінні державою іноземців тощо. Щодо позиції Конституційного Суду України у вирішенні цих та інших проблем, принципових підходів суддів до прийняття рішень — поведемо розмову з нашим земляком, суддею КСУ, колишнім головою Волинського апеляційного суду Петром Філюком. До речі, до складу цієї авторитетної інституції він увійшов якраз пів року тому. Напередодні 24-ї річниці Конституції України поговоримо з Петром Тодосьовичем про установу, яка вирішує, чи відповідають українські закони та інші нормативні акти Основному Закону країни

Тамара ТРОФИМЧУК

«ПОДАТИ КАНДИДАТУРУ
СТАЛО МОЇМ ОСОБИСТИМ
РІШЕННЯМ ЯК СУДДІ,
ЩО МАЄ БІЛЬШ НІЖ
30 РОКІВ СТАЖУ»

— Петре Тодосьовичу, у Конституційному Суді України усього 18 суддів, по 6 із яких призначаються Президентом України, Верховною Радою та з'їздом суддів, який і обрав вас на посаду судді КСУ. Попри це, декому таке пояснення видається недостатнім, і виникає запитання: «Від кого потрапив у Конституційний Суд Петро Філюк?».

— Знаєте, у людей уже виробився стереотип, що в нашому суспільстві «хтось має потрапити кудись від когось». Ніколи не послуговувався та-

кою моделлю кар'єрного росту. Одним із найбільших своїх досягнень вважаю щастя бути самим собою: не грати роль, не залежати від когось, не прислуговувати комусь.

«Неважливо, яку посаду ти обіймаєш, головне — як ти виконуєш покладені на тебе обов'язки.»

Бути щирим, дякувати іншим за підтримку, служити людям і рідній землі — ось правильна формула на щодень. А глобально?.. Неважливо, яку посаду ти обіймаєш, головне — як ти виконуєш покладені на тебе обов'язки, свою професійну і життєву місію.

Закінчення на с. 5

Наш YouTube-канал

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

4 820230 060010 >

Доброго дня вам, люди!

Фото zelenvsit.cx.ua.

Гайда до лісу по «даремні» ягідки?

Читаю вчора в одній із вайбер-груп: «Що це за космічна ціна на чорниці! Хіба вони золоті?!»

Наталія ТХОРЖЕВСЬКА

Насправді, вартість ягід невелика в селі: встав собі ранесенько, спочатку на город, потім попорався (господарство ж у кожного), сів у кращому випадку на ровер: хвилин 20 — та й у лісі вже. Погодував комариків з годинку (десь стільки треба часу, щоб літр чорниць набрати тепер, коли ще більшість зелені), спинку випробував — як то вона почуватиметься, не розгинаючись. Сім потів зігнав, бо ж душно й спекотно вже з досвітку. Та й додому... Точніше, сапати, косити, гребти, кропити — яка вже в кого робота нагальна. І так до самісного вечора... Нічого складного?

— А є вже ягоди в лісі? — запитує знайома.

— Відро ще не набереш, але на вареники можна, — кажу.

В нас люди дуже багато не збирають. Не так, як у далеких селах, де чорниці в сезон — чи не єдиний заробіток... От і помножите «легкість» збирання на 10 чи 11 — стільки літрів у відрі приблизно... І роботи домашньої по господарству ніхто для них не відмінював...

Я теж збираю лише на вареники, по літрові-два щодня. І є в цьому плюси: велотренування, свіже повітря, краса-красивенна лісу й придорожніх полів, неймовірний музичний супровід процесу птаством...

Тож кому шкода купити ягід у жінки з села, котра ще й часу безцінного й коштів мусять затратити, щоб доправити їх якось до міста (особливо ж тепер, коли транспорту громадського нема) — гайда до лісу по даремні ягідки?

Скільки-то праці треба вкласти, щоб назбирати чорниць навіть на таку тарілку вареників.

Фото Наталії ТХОРЖЕВСЬКОЇ.

Прилетів голуб — чекайте щастя

«Увага! На дорозі голуби» — незвичний знак обступили зусібіч сизокрилі. У провулочку за кафедральним собором Святої Трійці у Луцьку хтось поставив його чи то «по приколу», чи, може, з великої симпатії до улюбленої пташки Господа, яка за християнськими переказами, з'явилася в небі під час хрещення Ісуса Христа

Мирослава КОЗЮПА

Годувати птахів — велика радість для міської малечі. Діти частенько діляться крихтами хліба з пернатими на Театральному майдані обласного центру. А голуби вже звикли до своїх добрих друзів і частенько не бояться їх, сідають навіть на руку, радуючи дітвору. Втім, є багато й незадоволених, бо ж пернаті розносять бруд, паразитів та інфекції. Через епідемію пташиного грипу навіть на легендарній італійській площі Сан Марко у Венеції заборонили під загрозою штрафу годувати голубів. Хоча кілька століть вони вважалися тут священними, а їх утримання було обов'язком. Такі ж табу є і в інших європейських країнах, порушення яких може влетіти у копійчку: від 100 до 20 000 євро, як в іспанському місті Аренш-да-Мар.

В Україні ж про заборону підготовувати сизокрилих наразі говорять лише в окремих містах. А в Луцьку поки що для божих птахів лише створюють комфортні умови. Що ж, існує повір'я: у господаря, який тримає голубів, у сім'ї пануватиме щастя і злагода, а в хаті ніколи не буде пожежі. За легендою, горлиця звела гніздо і вивела пташенят у шоломі бога Марса — покровителя воєн. Щоб не турбувати їх, він відмовився від чергової війни. Сподіватимемося, що і до нас нарешті прилетить той сизий символ миру.

Анекдоти

— Куме, ви чому такі стурбовані?

— Дружина сковорідку на день народження замовила. Сиджу, думаю: буду більше їсти чи краще себе вести?

:) :) :)

Якщо у вас після віртуального навчання в школі вимагають гроші на ремонт класу і нові штори, то сфотографуйте 500 гривень і перешліть...

Спробуйте — не пошкодуєте!

І цукерки бувають корисними!

Не вірите? Пропонуємо рецепт. Приготуйте — і діти, і дорослі будуть у захваті

Інгредієнти: 400 г кисломолочного сиру, 3 ст. л. цукрової пудри, 30 г кокосової стружки, 100 вершків або сметани, 200 г полуниць, пакетик ванільного цукру.

Приготування. Сир протерти через металеве сито, пропустити через м'ясорубку або збити блендером. Всыпати ванільний цукор, цукрову пудру, частину кокосової стружки і вимішати до однорідної консистенції. Полуниці добре вимити, видалити хвостики. Відділяти по шматочку сирної маси, розплюскати кожен у паляничку. Загорнути всередину ягоди, сформувати кульки. Готові цукерки обкачати в кокосовій стружці.

А чи знаєте ви, що полуниці — не просто ласощі, а й певною мірою антидепресанти. Тож «Цікава газета на вихідні» за 25 червня пропонує добірку рецептів заготовок із цих ягід! А в наступному номері, 2 липня, — все про вишні.

Фото cookorama.net.

26 ЧЕРВНЯ

Сонце (схід — 05.02, захід — 21.33, тривалість дня — 16.31).

Місяць у Діві. 6 день Місяця.

Іменинники: Антоніна, Ганна, Іван, Килина, Яків, Сава, Сергій.

27 ЧЕРВНЯ

Сонце (схід — 05.02, захід — 21.33, тривалість дня — 16.31).

Місяць у Діві, Терезах. 7 день Місяця.

Іменинники: Мефодій, Мстислав, Георгій, Єгор, Юрій, Йосип.

28 ЧЕРВНЯ

Сонце (схід — 05.03, захід — 21.33, тривалість дня — 16.30).

Місяць у Терезах. 8 день Місяця.

Іменинники: Григорій, Федір, Михайло, Семен.

29 ЧЕРВНЯ

Сонце (схід — 05.04, захід — 21.33, тривалість дня — 16.29).

Місяць у Терезах. 9 день Місяця.

Іменинники: Марко, Тихін, Дорофея, Мусій.

30 ЧЕРВНЯ

Сонце (схід — 05.04, захід — 21.32, тривалість дня — 16.28).

Місяць у Терезах, Скорпіоні. 10 день Місяця.

Іменинники: Микита, Савелій, Ананій, Йосип, Кирило, Климент.

Золоті слова

«Синови ніколи не віддячати своїм батькам за їхню безумовну любов і доброту. Навіть якщо він сотню років на правому плечі буде носити свого батька, а на лівому — свою матір».

Дік Франс СВААБ,
нідерландський нейробіолог,
письменник-публіцист.

Погода

Короткочасний дощ знову заганятиме в хату

29 червня вшановується пам'ять святителя Тихона Амафунтського. Цей день вважається найтихішим у році

За прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометцентру Лесі Пасічник, **26 червня — мінлива хмарність, без істотних опадів.** Уночі і вранці місцями туман. Вітер південно-східний, 7–12 метрів за секунду. Нічна температура повітря — 11–16 градусів тепла, денна — від 24 до 29 градусів вище нуля. За багаторічними спостереженнями, цього дня найтепліше було у 2016 році — плюс 32, найхолодніше — 1972-го, плюс 6 градусів.

27 червня — хмарно з проясненнями, вночі без істотних опадів, удень короткочасний дощ, місцями гроза. Вітер південний, 7–12 метрів за секунду, місцями пориви 15–20 м/с. Температура вночі — 11–16 градусів тепла, вдень — 24–29 градусів із позначкою «плюс».

28–29 червня — хмарно з проясненнями, короткочасний дощ, місцями гроза. Вітер західний, 7–12 метрів за секунду. Вночі буде від 12 до 17 градусів вище нуля, а вдень — від 23 до 28 градусів тепла.

30 червня — хмарно з проясненнями, часом дощ, можлива гроза. Вітер північно-західний, 7–12 метрів за секунду. Вночі буде від 11 до 16 градусів тепла, а вдень — від 20 до 25 градусів вище нуля.

У Рівному 26–30 червня — хмарно з проясненнями. Вітер дутиме зі сходу і півдня, 2–6 метрів за секунду. Температура повітря — від 17 до 27 градусів тепла.

Ведуча рубрики
Мирослава КОЗЮПА

Тел. 72–61–21

■ Уроки пандемії

Доведеться додатково розгортати «коронавірусні лікарні»

В Україні за попередню добу виявили найбільшу кількість інфікованих із початку спостереження — 940. У нашій області зареєстрували 61 хворого. Втім ці тривожні статистичні дані не відображають реальної епідеміологічної ситуації, оскільки можливості тестування залишаються обмеженими

Галина СВІТЛИКОВСЬКА

ЗА ДОБУ ТРОЄ ВОЛИНЯН СТАЛИ ЖЕРТВАМИ COVID-19

— Заболіло горло, підвищилася температура. Сімейна лікарка порадила зробити тест на коронавірус. Цілий день марно проходив: у приватній лабораторії — дорого, у державній — черги, — зателефонував до редакції один із наших читачів.

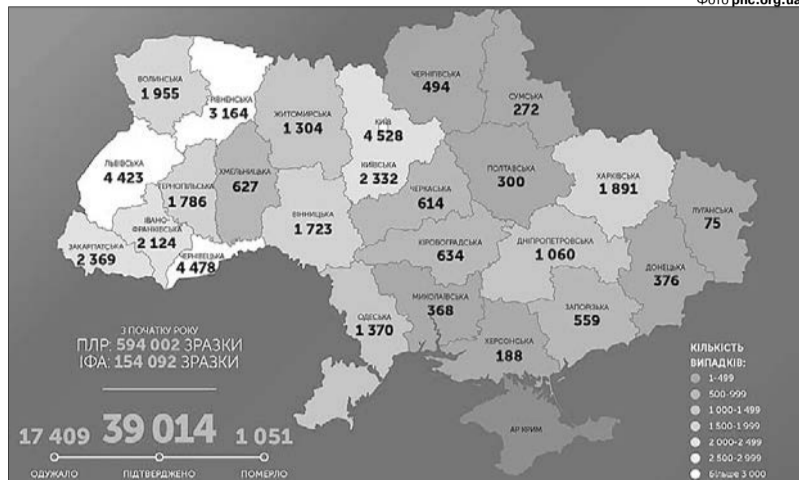
На жаль, анонсоване МОЗ масове обстеження громадян методом імуноферментного аналізу (ІФА) на практиці втілюється важко, хоча його й можуть проводити у більш як 10 медичних закладах області. А дороговартісне ПЛР-тестування, як сумно жартують люди, безкоштовно можна пройти хіба що на смертному одрі. Спеціалісти Волинського обласного лабораторного центру зробили за попередню добу 235 досліджень і виявили 61 новий випадок захворювання на COVID-19. Методом ІФА за день в області перевірили 512 волинян, одержали 55 позитивних результатів, однак остаточний діагноз встановлюють лише після ПЛР-тестування.

Головний державний санітарний лікар Волинської області Наталія Янко учора під час брифінгу розповіла, що серед «свіжоінфікованих» — двоє дітей, 8 медиків, 13 працівників підприємств області, безробітні та пенсіонери.

Позаминулої доби померло троє волинян із підтвердженим діагнозом COVID-19. Це, зокрема, житель Шацька, 1973 року народження, який перебував на лікуванні у Волинській обласній інфекційній лікарні, а також чоловік віком 69 років та 63-літня жінка — мешканці Турійського та Ратнівського районів.

В усіх хвороба проходила з ускладненнями, у пацієнтів розвинулися важкі пневмонії. Двоє з них мали хронічні недуги, зокрема цукровий діабет та патології серцево-судинної системи. Наталія Янко зауважила, що загалом в області найбільше хворіють і помирають від коронавірусної інфекції люди, яким понад 50 років.

За кількістю виявлених за добу ін-

«Коронавірусна» карта України на вчорашній ранок.

Щоб не допустити ще більшого поширення епідемії, врятувати життя українців, уряд змушений вдаватися до суворих заходів — штрафувати громадян і бізнес за недотримання карантину.

фікованих лідирує Ковельський район — 15. У Луцьку додалося 7 хворих, у Луцькому та Камінь-Каширському районах — по 6, у Нововолинську — 5, у Ківерцівському, Маневицькому, Старовижівському районах — по 4. В інших — по одному-два випадки.

НА ЛЬВІВЩИНІ — «ПОЛЕТЯТЬ ГОЛОВИ»?

Упродовж тижня наші сусіди утримують «коронавірусну першість» в Україні. Зокрема, цими днями у них було зареєстровано 200, 203 випадки зараження. У зв'язку з різким погіршенням ситуації міністр охорони здоров'я Максим Степанов нещодавно побував у Львівській області з інспекцією.

— Буду ставити питання щодо звільнення начальника департаменту охорони здоров'я Львівської облдержадміністрації і керівника обласного лабораторного центру, — повідомив він журналістам після завершення робочого візиту.

Офіційною причиною кадрових змін стало стрімке зростання захворюваності, збільшення кількості госпіталізованих із коронавірусною інфекцією. Однак, за словами головного санітарного лікаря Віктора Ляшка, погіршення показників пов'язане з усуненням черги протестованих, які очікували результатів. Виходить, «полетять голови» за те, що на Львівщині взялися активніше виявляти інфікованих, залучаючи можливості лабораторій сусідніх областей. Зокрема, останнім часом там щодоби обстежу-

вали методом ПЛР понад 1000 осіб, майже у 5 разів більше, ніж у нас. У результаті на Волині — загалом 1955 випадків коронавірусної інфекції, у Львівській області — 4423.

Більше тестують, а відтак і гірша статистика на Рівненщині, де станом на ранок 24 червня зафіксували 126 нових випадків COVID-19, а всього їх там понад 3160.

Щоб забезпечити медичною допомогою інфікованих, які потребують госпіталізації, в Україні починають розгортати лікарні другої хвилі. Про це міністр охорони здоров'я Максим Степанов заявив учора на брифінгу. «У деяких областях, з таким ставленням людей до наших рекомендацій, іде зростання кількості пацієнтів... А в лікарні забирають лише осіб із важкими симптомами хвороби — тобто це не безсимптомний перебіг. Тому нам треба розгортати другу хвилю», — наголосив очільник МОЗ і вкотре закликав українців дотримуватися протиепідемічних заходів і не наражати себе та своїх близьких на небезпеку.

У трьох областях МОЗ не виключає посилення обмежувальних заходів — зокрема, у Закарпатській, Львівській і Волинській. Зі свого боку прем'єр-міністр Денис Шмигаль заявив, що тотальний карантин небезпечніший за сам коронавірус. Щоб не допустити ще більшого поширення епідемії, врятувати життя українців, уряд змушений вдаватися до суворих заходів — штрафувати громадян і бізнес за недотримання карантину. ■

Погляд

Сергій НАУМУК,
заступник головного редактора
«Газети Волинь»

Слідами попередників

Ну що ж, настала черга й Володимира Зеленського. Я якось не задумувався, чи зможе він втиснутися у цю сферу. Та якби спитали, то, напевно, сказав би — ні. Бо Зеленський має славних попередників. Настільки потужних у роздаванні обіцянок, що, здавалося, годі й вигадати щось принципово нове. Але ж ні, можна, якщо добре подумати. А з фантазією у нашого Президента усе гаразд

Йдеться про банальні приміські дизель-потяги, якими курсує багато людей (ну, нині під час карантину вони не їздять, але ж то тимчасово). Про покращення на цій ділянці багато обіцяли колишній керівник Укрзалізниці та профільний міністр.

За останні кілька років довелося почути (але не «помацати») про такі нововведення: запровадження вай-фаю (безпроводового інтернету) на вокзалах; встановлення там же терміналів для продажу квитків; перетворення вокзалів на торгові центри (була й така ідея в польського рокера Войцеха Балчуна, що колись керував Укрзалізницею) та (вершина, як на мене) вай-фай у приміських потягах.

Настала черга нових цянцюнок. Отож, «Президент поставив завдання міністру інфраструктури Владиславу Криклію закупити електропоїзди, які будуть мати хорошу систему кондиціонування та вентиляції, щоб зменшити ризики інфікування», — йдеться на сайті глави держави.

Так, ідея хороша. Не знаю, як щодо ризиків захворювання, але пасажиром точно буде комфортніше. Але на цьому все хороше закінчується. Починається традиційне.

Як ви думаєте, чому не вдалося запровадити вай-фай у потягах, встановити термінали на вокзалах, втілити багато іншого? Відповідь проста: не вистачило грошей. То, може, нині їх побільшало? Сумніваюся. Тому для тих пасажирів, які користуються старими-престарими приміськими поїздами, повідомлення про кондиціонування та вентиляцію звучать, як знущання. Бо у наших потягах (принаймні волинських, реалії яких знаю), коли вікно або двері не зачиняються, буває така вентиляція, що куди там імпортомним системам. З погляду зарази воно навіть краще. Ніякий вірус не візьме — протяг його просто винесе з вагона.

Хто зна, може десь вже й втілили котрусь із залізничних новацій. Але точно не в нас. Хоча варто було б думати про зменшення ризиків інфікування та покращення якості перевезень не тільки на тих ділянках, де курсують електропотяги, а й там, де чухають дизель-поїзди (чи Президент не знає про існування таких?), не лише на вокзалах міст-мільйонників, але й на маленьких, Богом забутих станціях.

Тому сприймаю повідомлення про електропотяги з кондиціонуванням та вентиляцією просто як чергову обіцянку: треба ж щось людям казати. ■

РЕКЛАМА

ФГ «Корсойл-Агро» (с. Шепель)
ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ
оператора сушильних установок (оператор КЗС),
фінансового директора, агронома, тракториста-машиніста с/г виробництва, водіїв МАЗ, бухгалтера.
Тел. 0967780334.

пп БУРМАКА Н.П.
27 червня, 4, 11 липня
ефективне лікування від
АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ
лікування -анонімне www.nadiya.com.ua
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 4/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

ОГОЛОШЕННЯ ПРО НАМІР ПЕРЕДАТИ МАЙНО В ОРЕНДУ
У зв'язку з реорганізацією та оптимізацією структурних підрозділів підприємства КП «ВОФМЦ» (ЄДРПОУ 43020245), за погодженням із Волинською обласною радою, пропонує до передачі в оренду частину будівлі харчоблоку площею 609,4 кв. м, що розташована за адресою: м. Луцьк, вул. Львівська, 50, для вивчення попиту на об'єкт оренди.

ПРОДАМ
добові та підрощені курчата, каченята, гусенята, індичата:
● курчата (бройлер, іспанка, несучка);
● каченята (башкірка, благоварка, голубий фаворит, мулатка, чері-веллі, пекінка);
● гусенята (легарт та велика сіра);
● індичата (бройлерні БГБ).
ТАКОЖ РЕАЛІЗУЄМО ДЛЯ ВСІХ ВИДІВ ТВАРИН
та птиці готові корми (комбікорми), концентрати (старт, гроуер, фініш), премікси ДБМВ, засоби для дезінфекції приміщень, лампи для обігріву, годівниці, поїлки, сухе молоко, ветпатечки.
Тел.: 066 4087776, 067 3629532 (Людмила), 050 6431766, 067 3326250 (Микола), 067 3324664, 050 1984541 (Оксана), 0676348334, 050 4887771 (Віта).

Представництво польської агенції оголошує набір працівників на склади брендового одягу на околицях м. Лодзі

✓Обов'язки: комплектація замовлення, упаковка, сортування.
Робота в дві зміни по 8-12 годин 5-6 днів на тиждень.
✓Заробітна плата – від 20 000 грн+премії.
✓Безкоштовні обіди, чай, кава.
✓Житло: 600 грн/міс, хороші умови проживання.
Зустрічає наш координатор.
Беремо по візах і по біометрії.
Виготовляємо запрошення під вакансію для відкриття візи, надалі бажані можуть подаватися на карту побиту.
Тел. вайбер UKR +38 050 845 45 80.

■ Україна

Фото 24tv.ua.

Найближчими днями дощі триватимуть і далі, кажуть синоптики, але будуть не такими сильними, як раніше.

Жахлива повинь у Карпатському регіоні: людей готують до евакуації

Затоплення на Заході України перевищує масштаби стихійного лиха 2008 року

Микола ДЕНИСЮК

Через тривалі зливи під водою опинились не тільки десятки сіл, а й деякі міста. З берегів вийшла річка Прут у Чернівцях. Затоплено частину міста Галич, зокрема лікарню, де є хворі на коронавірус, пацієнтів готують до евакуації.

Потужні потоки води зруйнували лише в Івано-Франківській області 90 мостів, до 29 населених пунктів не можна доїхати. Загалом пошкоджено 429,7 км автодоріг та 130 мостів в Іва-

но-Франківській, Львівській та Чернівецькій областях. Поручено транспортне сполучення із 34 населеними пунктами. За містом Яремче у двох місцях повністю заблоковано дорогу, що веде на Буковель та на Закарпаття.

На жаль, є жертви. В Івано-Франківській області від стихії загинуло три людини, одна — зникла безвісти. Так, у селі Дземброня літня жінка впала у бурхливий потічок і потонула. В Яблуниці в річку злетів автомобіль — водій та пасажирка не врятувалися. ■

На вечір 24 червня з найбільш небезпечних районів евакуювали майже 400 людей.

■ Світ

У Москві провели військовий парад, який мав відбутись 9 Травня

Цього року захід перенесли на 24 червня у зв'язку з коронавірусною пандемією

Василь РОГУЦЬКИЙ

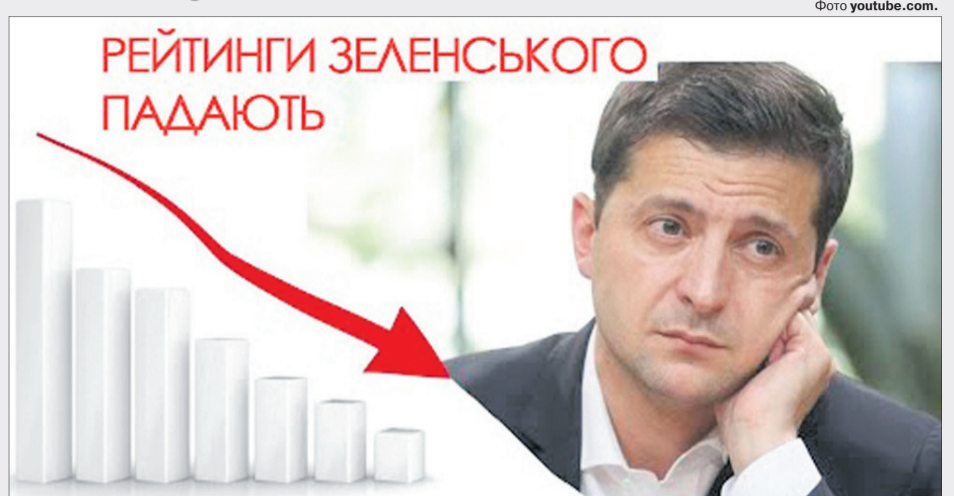
Причому через загрозу хвороби російського президента Володимира Путіна посилено охороняли навіть від ветеранів. Незважаючи на те, що 80 солдатів Другої світової війни, які мали брати участь в урочистостях, провели 14 днів на ізоляції у підмосковному санаторії, навколо «Владіміра Владіміровича» на трибуні можна було помітити багато охоронців.

Як відомо, більшість світових лідерів проігнорували путінський парад. Цього року в Москву приїхали лише президенти Білорусі, Казахстану, Киргизстану, Молдови, Таджикистану, Узбекистану та Сербії, а також ватажки загарбаних Кремлем територій у Південній Осетії й Абхазії. Був і представник Боснії та Герцеговини.

До речі, у нещодавньому інтерв'ю Путін заявив, що Москва зробила колишнім союзним республікам багато «подарунків» у вигляді «російських земель». Таким чином він вкотре продемонстрував готовність до подальшої агресії щодо сусідів. ■

■ У всіх на вустах

Фото youtube.com.

Отакої: лише 13% респондентів повністю підтримують Президента Зеленського

Такі дані соціологічного опитування оприлюднила 23 червня голова правління Українського інституту соціальних досліджень ім. О. Яременка Ольга Балакірева під час пресконференції

Дарія КЛИЧ

«На сьогоднішній день повністю довіряють 13%, скоріше довіряють — 28%, скоріше не довіряють 25% і цілком не довіряють 25%. Отже, 50% населення сьогодні не довіряє Президенту Зеленському», — зазначила вона. Таким чином, баланс довіри очільника країни за рік із позитивного +34,1% опустився до негативного -8,9%. «Ситуація почала зміню-

ватися у січні, й ви бачите вже на тлі коронавірусу наші останні виміри,

«50% населення сьогодні не довіряють Володимиру Зеленському.»»

які проведені в травні й червні. Зараз баланс довіри негативний», — розповіла Балакірева.

Також вона заявила

про негативний баланс довіри до уряду (-54%), Верховної Ради (-55%), НБУ (-45%). Крім того, експерт розповіла, що така ж тенденція спостерігається у ставленні до СБУ, Національної поліції, прокуратури, ДБР, НАБУ.

Разом із тим Збройні сили традиційно залишаються з позитивним балансом довіри. За даними дослідження, ЗСУ довіряють понад 60% респондентів, тоді як не довіряють близько 30%. ■

■ Політика

На переслідування Порошенка щомісяця влада витрачає 5 мільйонів гривень

А протягом року прокурори та слідчі ДБР, які ведуть фейкові «справи» щодо лідера опозиції, обходяться платникам податків у 60 мільйонів

Василина СМЕТАНА

Зокрема, на прокурорів іде майже 2 мільйони гривень щомісячно, а на слідчих Державного бюро розслідувань — майже 3 мільйони гривень. Такі дані оприлюднив відомий блогер Андрій Луганський, який проаналізував інформацію про заробітні плати правоохоронців з ОГПУ та ДБР, залучених до понад двох десятків безглузких проваджень щодо п'ятого Президента.

«27 кримінальних справ розслідуються стосовно Петра Порошенка. За моєю інформацією, Генеральна прокуратура задіяла в цих кримінальних провадженнях 41 прокурора, які обходяться нам лише у вигляді заробітних плат без премій у 1 962 151 гривню на місяць. За рік це становить 23 545 803 гривні. Державне бюро розслідувань задіяло 54 слідчих, які обходяться нам у вигляді заробітних

плат в 2 983 301 гривню, що в рік складає 35 799 608 гривень», — зазначає блогер.

Таким чином, підсумовує Луганський, за рік, протягом якого тривають переслі-

«У 27 кримінальних справах проти п'ятого Президента України задіяно 41 прокурора і 54 слідчих ДБР.»»

дування Порошенка, тільки на оплату праці силовиків було витрачено 60 мільйонів гривень платників податків, не враховуючи премій.

Інформація блогером отримана на основі аналізу декларацій про доходи, які є у публічному доступі, та ухвал суду, де вказані прізвища слідчих і прокурорів. ■

■ Ексклюзив

«Увага ЗМІ та політиків прикута лише до тих справ Конституційного Суду, на фоні яких можна себе рекламувати і створювати резонанс»

Закінчення. Початок на с. 1

Тамара ТРОФИМЧУК

— Я ціню у всьому свободу, бо вона означає відповідальність, — продовжує Петро Тодосьович. — Піти у Конституційний Суд було моїм вибором! У вересні 2019 року, коли у відставку вийшли три судді КСУ, ці посади за квотою з'їзду суддів України виявилися вакантними. Подати свою кандидатуру стало моїм особистим рішенням як судді, що має більш як 30 років стажу роботи та бажання до змін на краще. Тому у Мотиваційному листі я зазначив: «Усвідомлюю, що кандидат на посаду судді Конституційного Суду України повинен відповідати найвищим моральним критеріям, мати широкий загальний світогляд, високий рівень правосвідомості та володіти достатнім ступенем професійної мужності».

Вважаю призначення мене на посаду судді КСУ довірою не лише суддівської спільноти, а й усього народу України, оскільки, складаючи присягу, зобов'язався забезпечувати верховенство Конституції, захищати конституційний лад держави та утверджувати права і свободи людини. Маю за велику честь присягати «на вірність Україні». Користуючись нагодою, хочу ще раз висловити вдячність суддівській спільноті та всім, хто мене підтримував, побажати мріяти і досягати омріяного, творчо діяти, отримувати насолоду від праці та жити — повноцінно, вільно, щасливо.

«НЕМАЄ ТАКОГО ПОНЯТТЯ «ХОРОША КОНСТИТУЦІЯ». ЦЕ — ПОСТУЛАТ, ВЕКТОР, ОРІЕНТИР»

— Вам, напевно, доводилося чути вислів, що у нас хороша конституція, але вона, на жаль, не виконується. Що ви на це скажете з позиції судді Конституційного Суду?

— Конституція — Основний Закон країни. Немає такого поняття «хороша Конституція». Це — постулат, вектор, орієнтир. За Конституцією Україна проголошена суверенною, незалежною, демократичною, соціальною та правовою державою. Ці засадні принципи визначають основи конституційного ладу в Україні.

Вважаю, що Основний Закон держави поза всяким сумнівом необхідно виконувати, розвивати та вдосконалювати як закон, за яким мають жити суспільство і держава. Переконали, що одним із першочергових завдань повинно стати ухвалення та функціонування таких законів, які будуть відповідати вимогам рівності, справедливості, розумності, пропорційності, забезпечення додержання прав і свобод усіх громадян та блага народу. Для цього в суспільстві необхідно створити умови для високої

Судді Конституційного Суду Галина Юривська і Петро Філюк разом із головою КСУ Олександром Тупицьким (у центрі) під час церемонії складання присяги.

індивідуальної та колективної громадянської правової культури як складової культури загальної. Це єдиний легітимний курс, котрим може розвиватися Україна як демократична держава.

— Разом із тим деякі рішення КСУ, прийняті ще до вашого приходу, зокрема скасування статті про незаконне збагачення, схиляють людей до думки, що КСУ обслуговує сильних світу цього — олігархів та владу.

— За Конституцією України судді КСУ призначаються такими інституціями держави як Президент, парламент та з'їзд суддів. Жоден із зазначених органів не має монополії на формування складу Суду і не може мати впливу на діяльність КСУ, який є колегіальним органом. Згідно з Конституцією України будь-який тиск на суддів заборонений.

Мабуть, було би некоректно коментувати рішення моїх колег у період до мене, за час моєї роботи у КСУ та на майбутнє. Але, наскільки я пам'ятаю, в цій справі найголовніше питання полягало в юридичній визначеності такого злочину, як «незаконне збагачення» та в принципі презумпції невинуватості.

Проте, повертаючись до вашого питання, можу сказати, що увага ЗМІ та політиків прикута лише до тих справ КСУ, на фоні яких можна себе рекламувати і створювати резонанс. Саме тому і з'являються в людей думки, що КСУ обслуговує лише сильних світу цього...

От, наприклад, лише в січні цього року Конституційний Суд України визнав неконституційним підвищення пенсійного віку для працівників з особливо шкідливими і важкими умовами праці (зокрема, працівників і службовців авіації, шахтарів, трактористів-машиністів, жінок, які працюють трактористами-машиністами, машиністами будівельних, шляхових і вантажно-розвантажувальних машин, жінок, які працюють доярками, свинарками-операто-

рами, робітницями текстильного виробництва тощо).

Іншим рішенням у лютому 2020 року КСУ визнав неконституційною норму, відповідно до якої законодавець наділив Кабінет Міністрів України повноваженнями встановлювати та виплачувати соціальні пільги громадянам, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування. Таким чином КСУ відновив безвідносний обов'язок держави забезпечувати виплати для учасників бойових дій та осіб, прирівнених до них; осіб з інвалідністю

«У серці маю велику любов до рідного краю і біль від того, що скрізь — недбалість людська, що знищена потреба піклуватися про землю, як про святиню.»

внаслідок війни; учасників війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною тощо. Але про ці рішення, на жаль, в ЗМІ згадок вкрай мало, від політиків про них теж не почуєш, оскільки відсутній резонанс.

Особисто усвідомлюю одне: велика людина знає ціну маленької монети. Тому переконаний, що треба докорінно змінити ставлення до людей праці, до її поцінування, до створення робочих місць в рідній державі, а не умов, через які народ іде в інші країни заробляти копійку, якраз ту малу монету, яка потрібна для життя на своїй землі. Чи не в цьому парадокс? Це — викривлене дзеркало, в якому відображається плачевна реальність. Необхідно докласти максимум зусиль: побачити Людину України, відчути її потреби і дати шанс на роботу, творчість і, зрештою, на життя.

Тоді не буде прірви між людьми, не буде злості і осуду, неправильних дій і рішень.

«ЩОБ ЗРОЗУМІТИ УКРАЇНСЬКУ ДУШУ, ПОЧИНАТИ ТРЕБА НЕ ЗІ СТОЛИЧНИХ ПАРКІВ І СКВЕРІВ, А ІЗ ВІДДАЛЕНИХ СІЛ»

— До КСУ з вимогою скасувати закон про ринок землі, який має відкритися з 1 липня 2021 року, вже звернулося 48 депутатів Верховної Ради. Чи виграє суспільство від того, що цей нормативний акт буде переглянуто?

— Поки зарано говорити про конкретні перспективи перегляду закону про запровадження механізму обігу земель сільськогосподарського призначення, однак вважаю, що, вирішуючи питання щодо його конституційності, КСУ буде керуватися виключно Конституцією України, у тому числі принципами, закріпленими у її статтях 13, 14, за якими земля є об'єктом права власності українського народу та основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави.

— Крім того, до КС звернулася група колишніх регіоналів, які бажано скасувати мовний закон. Для тієї частини України, де ви народилися, це питання дуже принципове. Які шанси на те, що ці вимоги будуть задоволені?

— Дуже люблю свою землю, ідентифікую себе з нею. Горджуся, що з діда-прадіда — українець. Переконали, що українську повинні знати всі, хто живе в нашій державі. Звісно, саме нею мають писатися і видаватися документи, законодавчі акти, виходити преса тощо. Але заборонити інші мови — не вихід, це непродумані кроки. Не з цього починається Україна. Навпаки — треба створити найефективніші умови, які би дали змогу опанувати іноземну лексику.

Чи пам'ятаєте, коли ми вивчали біографії письменників, знайомилися з художниками, іншими митцями, то часто чули

про кількість мов, якими вони володіли. Що поганого в цьому? Державних мов у Швейцарії одразу чотири: французька, німецька, італійська та ретороманська. У Бельгії державних три: нідерландська, французька та німецька. В Ізраїлі налічується 39 мов і діалектів. Іврит та арабська є офіційними, але при цьому вони мають не зовсім рівний статус. Є багато країн, в яких офіційна одна, але значний відсоток населення розмовляє іншою мовою залежно від його географічного розташування. Тому проблема надумана, якщо її в суспільстві не порушувати, вона не поставитиме так гостро як сьогодні.

Але питання конституційності — зовсім інше і потребує ретельного та компетентного дослідження.

— Волиняни знають вас як людину, яка любить отчий дім, своїх батьків і малу Батьківщину. Однак зараз ви живете в Києві, тобто від Залужова Ратнівського району вас відділяє вже не півтори сотні кілометрів, а понад 500. Що відчуваєте, коли приїжджаєте у поліську глибинку зі столиці?

— Хочу трішечки внести корективи: я працюю у Києві, а живу тут, у Луцьку. Жартує кажу, що знаходжуся у відраджених. А якщо щиро, то не просто живу на Волині, а живу Волиню, рідним Поліссям. Кожен раз, навідуючись у своє село, відчуваю себе зовсім по-іншому. У серці маю велику любов до рідного краю і біль від того, що скрізь — недбалість людська, що знищена потреба піклуватися про землю, як про святиню. І ... мрію, що має шось змінитися згалом, і прагну сам змінити щось на краще. Мабуть, тому разом із людьми, які втілювали мої мрії в життя, розмістили духовні осередки у Залужові: скульптуру «Материнство», Ангела-охоронця, фонтани, встановили освітлення і вази з насадженнями, стенди «Про історію та природу села», організували багато дійств за участю відомих художніх колективів і виконавців, вітчизняних і зарубіжних гостей, моїх колег-суддів, представників влади.

Часто сам прибираю за тими, хто не розуміє, що духовність і віра починаються із чистоти помислів та докілья. І постійно повторюю: «Люди не винні! Ними треба управляти, скеровувати, мотивувати». Це можливо! Спробуйте! Як? Та просто: подивіться в очі простим роботягам. Нещодавно, перебуваючи на Трійцю у рідному селі, зупинився біля групи чоловіків. Колишні вони були затребуваними, усвідомлювали свою причетність до життя краю. Сьогодні ж радіють, як діти, коли біля них просто зупинишся, поведеш розмову, а вже як пригостити... Люди заслуговують на повагу і на лідера, за яким підуть хоч на край світу. Щоб зрозуміти українську душу, починати треба не зі столичних парків і скверів, а з віддалених сіл, де серце природи є справжній самородки доброти і чистоти. Переконаю всіх, що, знищивши українське село, ми знищимо нашу Україну. Село — це наша колиска, етнічність, частинка нашого коду. ■

Повний текст — 28 червня на сайті volyn.com.ua.

■ Політика

Мемуари Джона БОЛТОНА: «ПОРОШЕНКО ХОТІВ ЩЕ БІЛЬШЕ АМЕРИКАНСЬКОЇ ЗБРОЇ»

У спогадах «Кімната, де це сталося: мемуари Білого дому» колишній радник президента США з національної безпеки розповів про свою участь у параді в День Незалежності України і згадав, на які слова Петра Олексійовича українці реагували найбільш бурхливо

Дарія КЛИЧ

Джон Болтон згадує, що прилетів до Києва і взяв участь у параді до Дня Незалежності у 2018 році. «Моя перша велика зустріч із самою Україною під час роботи в Адміністрації Трампа відбулася в 2018-му, коли я прилетів до Києва, щоб відзначити 24 серпня річницю проголошення незалежності України від Радянського Союзу. Джим Маттіс (міністр оборони) відвідував таку церемонію в 2017 році, відчувачи, як і я, наскільки важливо демонструвати рішучість США у підтримці подальшої самостійності та життєздатності України. Зважаючи на односторонню анексію Криму, а також очевидну допомогу Росії та контроль над «опозиційними» силами на Сході України, ця стурбованість була далеко не гіпотетичною», — пише Болтон.

«Я стояв на платформі разом із Президентом Петром Порошенком та вісьмома чи десятима членами його уряду... Незважаючи на те, що па-

Високопосадовець Сполучених Штатів підтвердив, що п'ятому Президенту України вдавалося тримати міцну антипутінську коаліцію у світі.

рад нагадував першотравневу урочистість на Красній площі столиці СРСР часів Холодної війни, політично він був зовсім іншим. Виступ Порошенка був надзвичайно антиросійським, і найгучніші оплески йому пролунали, коли він пообіцяв створити автокефальний (незалежний від Москви) Український православний церковний патріархат», — згадує Джон Болтон.

«Під час параді Порошенко кілька разів дякував мені за надане США обладнання і зброю, яку було видно прямо на параді, та за підрозділ Національної гвардії штату Теннессі, який крокував з іншими вояками НАТО, дислокованими в Україні для підготовки місцевих військовиків», — зазначає експерт очільника Білого дому.

Він також згадує, що Петро Олексійович під час урочистого прийому говорив про

бажання придбати ще більше зброї у США для ЗСУ. «Ми обговорили політику безпеки України, особливо стосовно Росії та загроз, які вона несе не лише у військовому плані, а також зусилля Москви зірвати вибори в Україні у 2019 році», — розповів Болтон.

Колишній радник Трампа також пише про те, що Росія наважилася на військову агресію, бо наша держава у 2008 році не отримала перспективи членства у НАТО.

«Україна перебуває під інтенсивним московським політичним та економічним тиском. У 2014 році Москва організувала нелегітимну анексію Криму після військового втручання, це перша після 1945 року зміна європейських кордонів за допомогою військової сили. Російські частини залишилися дислокованими по всій території Донбасу на Сході України, підтримуючи і

«Виступ Порошенка був надзвичайно антиросійським, і найгучніші оплески йому пролунали, коли він пообіцяв створити автокефальний (незалежний від Москви) Український православний церковний патріархат, — згадує Джон Болтон.»

фактично керуючи там сепаратистськими угрупованнями. Цей важливий московсько-американський диспут доводить, що через відмову вчасно прийняти Україну до НАТО ця велика, критично важлива країна залишилася вразливою до зусиль Путіна відновити кремлівську гегемонію на теренах колишнього Радянського Союзу. На саміті НАТО в Бухаресті у квітні 2008 року Адміністрація Буша намагалася запросити Грузію й Україну до членства в НАТО, але проти цього виступили європейці, особливо Німеччина та Франція. Трагічні наслідки стали очевидними вже в серпні, коли російські війська вторглися у Грузію, фактично залишивши дві провінції під контролем Москви, і такими вони зостаються донині. Страждання України почалися пізніше, але схема була такою ж», — пише Болтон. ■

■ Пряма мова

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат від фракції «Європейська Солідарність», обурилась приниженням жінок, яке собі дозволили керівник партії «Слуга народу» Олександр Корнієнко та голова фракції «слуг» у Верховній Раді Давид Арахамія (журналісти записали їхню розмову, де фігурувала їхня однопартійка Ірина Аллахвердієва, яка, втім, виправдала вульгарність колег. Цитата з розмови Корнієнко та Арахамії: «Такая поддугая, конечно, чуть-чуть. Чуть-чуть тининг ту мач... Ну, баба рабочая, вообще. Как корабельная сосна. Как корабельная сосна. Она тут от@уярит тебе, б@ять, 300 встреч за 4 месяца. Выиграет, б@ять чисто. К Президенту ты заведешь и увидишь — он а@уеет, подпрыгнет, выжурит все айкосы и скажет: «Баба да, баба дааа». — Ред.):

Висловлюю обурення і рішучий протест печерному сексизму, відвертій дискримінації за гендерною ознакою, яку дозволили собі керівники провладної фракції та партії. Я б широчотла висловити своїх підтримку жертви цих висловлювань, але вона не вважає цей бруд сексизмом.

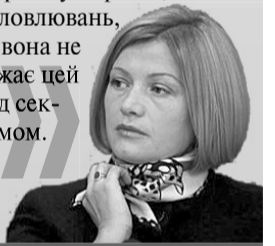

Фото prm.ua.

■ Протилежний погляд

Голова Іваничівської ОТГ Федір Войтюк про скандал навколо землі: «У ЖОДНУ АВАНТЮРУ НЕ ВЛІЗ, ТОМУ ЗА МЕНЕ Й УЗЯЛИСЯ»

Напередодні місцевих виборів у деяких політичних сил загострюється бажання полити брудом потенційних опонентів. Звинувачення у дерибані землі, який начебто відбувся ще рік тому, покотилися у бік очільника Іваничівської об'єднаної територіальної громади Федора Войтюка. Хоча все це радше схоже на розправу, ніж на реальний «злочин»

Ганна МАРЧУК

Йдеться про публікацію у волинських ЗМІ під заголовком «Як тільки трактори почали орати пасовища, народ забунтував і готовий був «палити» сільську раду». Запитань, звісно, багато, але за логікою автору варто було б спілкуватися із Федором Войтюком, перш ніж звинувачувати його у чинницькому свавіллі.

«Катастрофи із землею в Іваничівській ОТГ не сталося».

Бо, на думку очільника ОТГ, стаття — замовна і передвирборча. Він навіть здогадується, хто стоїть за цією «чорнухою»: «Стаття написана під вибори, і її ініціатором є один із колишніх голів колгоспу «Прогрес». Він об'єднався з політ-

силою, яка вишукує всілякі моменти, щоб очорнити людину. Я у жодні авантюри не влажу, то вони вирішили взятися за мене і зіграти на землі».

Під час розмови з місцевими жителями з'ясувалося, що тим колишнім головою кол-

«Протягом останніх двох років мешканцям ОТГ загалом роздали 337 ділянок.»

госпу є, ймовірно, Володимир Матвіюк. Вони пояснили це тим, що пан Матвіюк має нереалізовані політичні амбіції, оскільки не раз балотувався на голову Мишівської сільради і програвав вибори. Люди припускають, що в такий спосіб він намагається помститися.

Щодо публікації у волинських ЗМІ, то під нею підписалися близько 30 місцевих жителів. Голова ОТГ Федір Войтюк зазначає, що майже половина з них у розмові підтвердила: підписувались не під матеріалом, а за те, щоб їм зберегли пасовища.

Стосовно звинувачень, які пролунали на адресу очільника громади, Федір Войтюк наголосив, що жодної катастрофи із землею в Іваничівській ОТГ не сталося.

З його слів, дійсно на сесіях Іваничівської селищної ради протягом 2019–2020 років прийняли низку рішень, відповідно до яких виділили ділянки різних площ, максимум по 2 гектари, але не «іногороднім» чи кумам-сватам, а реальним мешканцям Мишева, які мають на це повне право.

На підтвердження того, що місцеві жителі справді отримують землю у власність, голова Іваничівської громади навіть офіційну статистику. Протягом останніх двох років мешканцям ОТГ загалом роздали 337 ділянок на території селища Іваничі (127), сіл Сошна (79), Мишів (60), Іванівка (39), Лугове (21), Древині (28), Менчичі (19). Серед власників землі є і 26 атовців.

У статті також ішлося про ще один так званий новий дерибан в Іваничівській ОТГ, який торкнувся пасовищ.

За словами Федора Войтюка, загальна площа земель для випасання худоби в ОТГ становить 120 гектарів, із них у «скандальному» селі Мишів пасовищ є два: одне — 9,34 га, друге — 12,03 га. Цього більше ніж достатньо для існуючої кількості поголів'я ВРХ, тим паче, що корів із кожним роком стає менше. ■

■ Колесо історії

ТАЄМНИЦЯ ПАРЛАМЕНТСЬКОЇ НОЧІ:
як із Верховної Ради виносили Леніна

Прийнято вважати першою «конституційну ніч», коли парламент другого скликання ухвалив текст Основного Закону України, підготовлений по суті Конституційною комісією ще першого скликання, членом якої був автор. Але це так, до слова. Бо справжньою офіційною робочою ніччю була вона

Андрій БОНДАРЧУК, народний депутат України і скликання, письменник, журналіст, почесний громадянин Волині, міста Луцька, села Сереховичі

Статуя Володимира Ілліча ще простояла понад тиждень у сесійному залі парламенту після отримання Україною Незалежності.

Йшлося про скульптуру Леніна у сесійній залі Верховної Ради, яка здавна стояла в ніші, за спиною голови і його двох заступників... Оце так завихрилася історія подіями! Трохи більше тижня тому тут, у сесійній залі парламенту, ми ухвалили вікомпонний Акт Незалежності України. Упав величезний кам'яний ідол у Луцьку. Позавчора, 1 вересня, у Горохові (мій виборчий округ) я вів мітинг. Центральний майдан заповнений вщерт. Ставлю питання про знесення пам'ятника Іллічу, який неподалік. Одностайно — «за», лише один проти. За 10 хвилин «вирок» виконано. Тепер «винос» тіла вождя з Верховної Ради України...

На ту пору, звісно, мобілок не було, знайти когось вдома проблемно, та й швидко зібрати людей можливість мізерна. Кілька телефонів

відповідають довгими гудками. Що нам робити? Оточити риштування? Але нас надто мало — Павло Мовчан, Роман Лубківський, Сергій Семенець, Тетяна Яхєєва, Леонід Білий, Володимир Філенко, Дмитро Чобіт, Іван Макар і я. Їх же значно більше — не менше пів сотні. Настрій агресивний. Перешкоджають чи ні, але, щоб вийти героями барикад, конфлікт спровокують. Гуртом обговорили ситуацію. Вирішили її не підігрівати, зачекати розвитку подій. Бо дізналися: демонтаж санкціонувало вище керівництво Верховної Ради. Є відповідальні за цей процес. Завтра пленарне засідання, от ми й спитаємо його. На тому й розійшлися.

А в мені озвався голос журналіста. Адже відбувається не просто зміна декорацій, а історичне дійство, елемент

«Фігура вождя виявилась із пресованого картону, закамфльована під мрамур.»

зламу політичної системи, її ідеології, яка принесла стільки страждань народу України! Втратити таку можливість — це принизити престиж своєї професії. До того ж хто, крім мене, свідка, розповість про це? Як добре, що в моїй кишені диктофон!

Бічними дверима заходжу до зали. Напівтемрява, підсвічується лише об'єкт уваги у ніші: Ілліч сповитий мішковиною, об'язаний мотуззям. Тінями навколо снують робітники. От і сам вождь дочекався часу, коли його скидають з п'єдесталу так само, як він скидав інших. Падають вожді — падають епохи.

Десь посеред зали гомонять. Іду туди. Ова! Ото сцена! Захисники вождя у депутатських кріслах, якраз підкріплюються. Видно, розраховують на довгу облогу. Чим не таємна вечеря? Бажаю смачного, але у відповідь мовчати. Терпляче чекаю, коли закінчать. Не буду стверджувати, чи було у когось підкріпне, але навряд — не та ситуація. Тим більше, тут зібрались не якісь рядові партійні пішаки. Виникають сумніви щодо згоди на інтерв'ю — у всіх далеко

не благодішній настрій. Однак, на моє здивування, твердої відмови не було. Вочевидь тому, що я виявився єдиним, кому у цій неординарній ситуації можна було вилити свій пролетарсько-більшовицький гнів, обурення, адже з висот КПРС скидають «бога».

Умовляю Бориса Качуру, дуже відповідальну і відому фігуру — колишнього першого секретаря Донецького обкому партії, тепер секретаря ЦК КПУ. Далі говорили Валентин Коржик, секретар райкому з Харківщини, Геннадій Левченко — гендиректор виробничого об'єднання «Завод ім. Малишева» у Харкові, Євген Мармазов — другий секретар Кіровоградського обкому КПУ, ще кілька партійних шишок. (Серед них і незнайомиць без депутатського посвідчення, який не захотів назватись, але, видно, відігравав тут не рядову роль). Питання для всіх було одне, не конфліктне: оцінка нинішніх подій, які є історією. Мені було цікаво почути, чи вони, далеко не рядові «розуму, честі, совісті епохи», відчувають відповідальність за минуле і сьогодення? Ні. Лише гордість. Найвищим рівнем самокритики було визнання про «отдельніє іскривленія лєнінської політїкї». А щодо наміру винести фігуру вождя світового пролетаріату, то це просто злочин. Треба спитати народ.

Найбільш гарячим, вибуховим був монолог відомого партійного горлодера із Сум Володимира Марченка. (Згодом він опиниться в тандемі лідерів Прогресивної соціалістичної партії з одіозною Наталією Вітрен-

ко). Тут дісталось і мені як «ізмєннику партії». А от донецчанин Анатолій Толстоухов (згодом міністр Кабміну часів Кучми, Януковича), теж журналіст, замість коментаря вирішив при всіх демонстративно-зневажливо вколоти мене принизливою реплікою:

— Знаєшь, колега, ти очень оригінален. Чо-би ти знал: в міре журналісти не брали інтерв'ю в двох случаях — как етот і перед половим актом...

— Тоді, схоже, — відказую йому, — ви зібрались якраз на груповий секс? Але ж на кого замахнулись? На свого вождя! До того ж мармурового...

Колега гнівно блиснув очима, роздратовано махнув рукою:

— Іді отсюда по-доброму. Всю законно надо делать. Понял?

Була вже пізня вечірня пора. Оборонці вождя не збирались покидати позиції, щоб завадити «виносу тіла». Не вийшло.

І ось ранкове пленарне засідання. Крісла «оборонців» порожні. Відсипаються. У ніші — макет синьо-жовтого прапора. В одному я помітився: фігура вождя виявилась із пресованого картону, закамфльована під мрамур. Дуже символічно: такою ж була і політика лєнінської партії. А от «бунт» вірних її бійців не вдався тому, що було офіційне розпорядження керівництва Верховної Ради як власника майна. Бо ж фігура вождя — це його частина з відповідним інвентарним номером. Таємницю тієї парламентської ночі тоді так і обійшли ЗМІ. Вир подій закутив єдиного свідка. Тепер згадалось. ■

■ Позиція

Не допустимо російського реваншу в Україні!

20 червня у Луцьку відбулися звітно-виборні збори обласної організації Національної спілки письменників України. Захід був проведений відповідно до санітарних вимог карантину, учасники перебували у масках і дотримувалися соціальної дистанції. Майже одногосно майстри слова Волині переобрали головою організації на наступний термін Ольгу Ляснюк, а також рекомендували прийняти до лав НСПУ поету з Ковельщини Юлію Сільчук та літературознавця і науковця Віктора Яручика. Проаналізувавши стан справ у державі, а також останні резонансні події, збори одногосно ухвалили звернення до громадян, влади та Президента Зеленського. Ось його повний текст

ЗВЕРНЕННЯ ПИСЬМЕННИКІВ ВОЛИНИ ДО ГРОМАДЯН
УКРАЇНИ ТА ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ПРЕЗИДЕНТА
ВОЛОДИМИРА ЗЕЛЕНЬСЬКОГО

Ми, українські письменники, члени обласної організації Національної спілки письменників України, висловлюємо рішучий протест із приводу останніх резонансних подій у країні — згортання досягнень Революції гідності, переслідувань патріотів, намагання витіснити українську мову російською та

відверто проросійський курс влади Президента Зеленського і його провладної партії «Слуга народу».

На жаль, доводиться констатувати, що з приходом до влади Володимир Зеленський оточив себе некомпетентними, непрофесійними, а часто й ворожими до України діячами, серед яких немало корупціоне-

рів. Їхня діяльність у кабінетах влади, супроводжувана постійними скандалами й невдачами, спочатку призвела до економічної кризи, потім до гуманітарної, а зараз нагадує війну проти досягнень, здобутих україн-

«Ми разом з іншими людьми, яким небайдужа доля України, залишаємо за собою право закликати народ до непокори.»

цями пролітою кров'ю під час Революції гідності та на фронті російсько-української війни.

Повертаються в Україну злочинці режиму Януковича, започаткований процес кримінального переслідування учасників Майдану, триває наступ на українську мову та кіноіндустрію, профануються минулі досягнення в галузі освіти й медицини. Оточення Зеленського відверто лобіює інтереси олігархів Коломойського

та Ахметова. Не розкриті гучні кримінальні злочини, зате призначені Президентом правоохоронці різних відомств охоче переслідують тих, хто чинить опір окупації України Росією.

Як у себе вдома почувать-

ся в Україні відверті прислужники Кремля та створені ними партії, котрі активно просувають ідеї постачання води в окупований Крим, здачі інтересів України в ході Мінського процесу, скорочення українського війська тощо.

Останньою краплею, що переповернула чашу нашого терпіння, стало кримінальне провадження проти колишнього Президента України Петра Порошенка з приводу надання

Православній церкві України Томоса про автокефалію. Цим вчинком влада Зеленського та його репресивні органи ставлять під сумнів не лише створення єдиної помісної православної церкви в Україні, добровільний масовий перехід вірян до ПЦУ, а й процес визнання української церкви у світі.

Закликаємо представників влади та силових відомств припинити ганебне сприяння російським окупантам! Перестаньте грабувати Україну, розправлятися з патріотами і переходьте до виконання обіцянок, які ви давали виборцям!

Президенте Володимире Зеленський, ми разом з іншими людьми, яким небайдужа доля України, залишаємо за собою право закликати народ до непокори, якщо ви не зміните курсу, котрий ось уже рік провадите.

Український народ має досить сил, щоб захистити себе, а ми, українські письменники, не маємо права мовчати!

Ні — російському реваншу в Україні! ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

● У м. Новограді-Волинському Житомирської області продається на 3-му поверсі 5-поверхового будинку 3-кімнатна вмебльована, з кондиціонером квартира (58,5 кв. м, кімнати роздільні, великі балкон, лоджія, усі зручності). Є упорядкований підвал. Центр міста, поряд — парк, школа, дитячий садок, магазини, лікарня, автостанція. Тел. 050 46 30 374.

● Продається квартира в Луцьку (новобудова). Тел. 098 66 06 303.

● Продається 3-кімнатна квартира (Луцьк, центр, без ремонту). Тел. 097 10 20 995.

● Продається 2-кімнатна квартира (роздільні кімнати, 5-й поверх 5-поверхового будинку, євроремонт). Ціна 750 000 грн. Тел.: 066 92 08 201, 097 17 85 901.

● Продається будинок із господарськими спорудами. Є газ, вода, 0,11 га землі. Біля річки. Ціна договірна (с. Полонка Луцького району). Тел. 066 99 39 549.

АВТОРИНОК

● Продається автомобіль «Опель Кадет», 1986 р. в., у доброму стані, двигун працює відмінно. Тел. 095 19 96 842.

● Продається автомобіль «Фольксваген Гольф», v-1.6, 1991 р. в., у доброму стані, недорого, бен-

зин/газ, нова гума, фаркоп, люк. Тел. 067 75 67 448.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продам картопляний стрічковий транспортер. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.

● Продам гноєрозкидачі, дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сінограбарки, розкидачі міңдобрив, косарки роторні, грунтофрези, зерношнеки, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.

● Продам фронтальні навантажувачі на китайські та вітчизняні трактори (МТЗ, ЮМЗ, Т-40, Т-25). Тел.: 067 49 57 299, 098 81 00 913.

● Продам трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноєрозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпагат «Юта», грунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні

котли «DEFRO», різну с/г техніку. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

● Продаються бджоли. Тел. 096 27 71 099.

● Продам торфобрикет, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.

● Продам торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формаки, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам торфобрикет, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Послуги мінінавантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.

● Продам цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, пісок, щебінь, відсів, глину, чорнозем. Доставка. Послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам соснові дошки різних розмірів, балки, крокви. Можлива доставка. Тел.: 099 02 86 022, 096 38 00 894.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставлю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

● Продам оцинкований металопрофіль (93 грн/ кв. м), некондиція (ціна від 60 грн/кв. м), кольоровий (97 грн/ кв. м), металочерепицю (123 грн/ кв. м), стовпчики для огорожі (40 x 40 x 2, ціна 52 грн/п. м), прогони для огорожі (30 x 20 x 2, ціна 32 грн/ п. м), арматуру (діам. 10, ціна 10,50 грн/п. м), цемент (85 грн/ 25 кг). Тел. 050 90 10 508.

● Продається кобила (7 років) у м. Ківерці. Ціна 20 000 грн. Тел. 096 36 19 682.

● Продається добра корова (с. Несвіч Луцького району). Тел.: 068 66 86 498, 095 12 05 780.

● Куплю ВРХ (корів, биків), коней, лошат, молодняк. Тел.: 050 19 32 639, 098 58 76 653, 093 44 66 539.

● Куплю телят, корів, биків, коней. Тел. 068 91 57 460.

● Куплю ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.

● Продам недорого сірених, рудених котиків. Тел.: 066 18 77 138, 095 12 63 863.

ПОСЛУГИ

● Виконую покрівельні роботи: ремонт та утеплення даху, заміна старого покриття (металочерепицею, металопрофилем, м'яка покрівля). Тел. 066 33 63 223.

● Пробурюю свердловини. Виготовляю, встановлюю, ремонтую глибинні насоси, мінібапти. А також продаю бочки пластмасові на 120–200–1 000 л («куби»). м. Луцьк. Тел.: 050 67 09 075.

● Виготовляю кольорові металеві штахети (шир. — 10, 11, 13 см), 28 кольорів (золотий і темний двосторонній дуб), а також штахети жалюзійного типу (горизонтальні), металеві кольорові водостічні системи (труби, ринви, коліна). Тел.: 099 64 21 028, 096 12 92 588.

ПРОДАЮТЬСЯ:

● кільця залізобетонні на каналізацію, вигрібні ями, септик з кришками діам. 1,2, 1,7, 2,2 м,

● труби залізобетонні діам. 0,5 м, 0,7 м, 0,8 м.

ТЕЛ. 050 674 24 65.

ВИГОТОВЛЕННЯ ПАМ'ЯТНИКІВ
з мармурової крихти, базальту, габра та широкого асортименту кольорових гранітів.

3500 грн. 5500 грн.

www.pamjat.com.ua
e-mail: krugelposhta@gmail.com

095-639-01-15;
068-695-68-28 (Viber)

ДОСТАВКА ТА ВСТАНОВЛЕННЯ ПО ВСІЙ ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ.

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

Розділяємо скорботу і сум родини Вольських, бо пішов із життя голова й опора сімейства, мудрий і терпеливий чоловік, батько, дідусь

**Анатолій Михайлович
ВОЛЬСЬКИЙ.**

Анатолій Михайлович, відомий на Волині самодіяльний композитор, залишив нам не одну збірку авторських пісень. Свого часу він працював із багатьма творчими колективами. Виняткова обдарованість давала змогу йому бути музикантом широкого профілю: від учителя до виконавця.

Із великою вдячністю згадуємо Анатолія Михайловича як першого організатора і регента церковного хору в Преображенській капличці містечка Локачі, коли тільки-но зароджувалась незалежна українська церква. Його чітка й однозначна позиція була вагомим внеском у цю справу.

Існування хору було помічено в єпархії, і ми мали честь уже тоді співати літургію в Свято-Троїцькому соборі Луцька. Українські літургійні піснеспіви тих часів і донині звучать у локачинському Преображенському храмі, в правдиво утвердженій незалежній українській церкві як пам'ять про першого регента.

Віriamo, що дарований Богом талант Анатолія Михайловича знайде місце в небесних хорах, що творять найпрекраснішу і найдосконалішу музику і Гімн Небесному Творцеві і Подателю Вічного Життя.

Господи, пом'яни його у Царстві Твоїм, а милість Твою, Твоя незмінна любов і ласка нехай супроводжують сумуючих нині рідних усе їхнє життя.

**Сім'ї Коменд
і Зборовських.**

Найбільший приз 2020 року:
**НОВИЙ АВТОМОБІЛЬ вартістю 265 000 грн
ЧЕКАЄ НА СВОГО
ВЛАСНИКА!**

**Саме Ви можете отримати
НОВИЙ АВТОМОБІЛЬ**
Просто зараз перевірте,
чи належить Вам
ПРИЗОВИЙ НОМЕР 120:

- Візьміть дві останні цифри року Вашого народження.
- Тепер додайте вік, якого Ви досягли (досягнете) у 2020 році.
- Якщо в результаті Ви отримали 120 — вітаємо! Швидше телефонуйте!

КОД УЧАСТІ:
341169

GM3 CC VOLYN 250620

Зателефонуйте* й станьте власником: **НОВОГО АВТОМОБІЛЯ** або 265 000 грн на Ваш вибір!

0-800-50-55-41

Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних і мобільних телефонів у межах України (понеділок — субота з 8:00 до 19:00, неділя з 9:00 до 19:00)

*Маркетингова акція проводиться з 11.12.2019 р. по 28.12.2020 р. на всій території України. Результат маркетингової акції буде визначений 28.12.2020 р. Детально про умови маркетингової акції та місце її проведення Ви дізнаєтесь з окремого листа. Призовий фонд маркетингової акції складає 265 000 гривень (у даному макеті представлений у вигляді автомобіля, організатор залишає за собою право вибору між врученням грошового і речового призу). Дана маркетингова акція не є розіграшем, лотереєю, грою (в тому числі азартною або іншим способом, заснованим на ризику), конкурсом або публічною об'явою виграти без оголошення конкурсу у розумінні Глави 78 Цивільного кодексу України. Зателефонувавши, клієнт дає згоду на подальше використання комп'ютерної партнёрської інформації, таку згоду можливо відкликати будь-якої миті. Телефон для довідок: (044) 293-55-83 (вартість послуги згідно з тарифами Вашого оператора). ТІЛЬКИ ДЛЯ ПОВНІЛІТНІХ. *Мається на увазі реєстрація участі в маркетинговій акції.
© ТОВ «ГІПЕР ТОРГ», а/с № 84, м. Київ, 03300, 2020 р.

НОВИНИ КРАЮ

Фото УДСНС у Волинській області.

Ось так співробітники ДСНС відкачували воду з обійсть любомльчан.

ЗЛИВА ЗАТОПИЛА САДИБИ ВОЛИНЯН

23 червня підрозділи Управління ДСНС у Волинській області залучались до проведення аварійно-рятувальних робіт для ліквідації підтоплення окремих приватних господарств у зв'язку із негодою у Любомльському, Камінь-Каширському та Любешівському районах

Ірина ПАСІЧНИК

Зокрема, у місті Камінь-Каширському працівники 8-ї Державної пожежно-рятувальної частини відкачували дощову воду з приватних господарств на вулицях Набережній, Богдана Хмельницького та Польовій — загалом відпompували близько 1093 кубометрів води. Співробітники 10-ї ДПРЧ Любомля відкачали 30 кубічних метрів води з підтопленого приватного об'єкта на вулиці Євгена Коновальця у райцентрі. У Любешівському районі рятувальники 23-го поста села Ветли провели відкачування 820 кубометрів дощових вод із прилеглої території біля житлового будинку.

24 червня рятувальники працювали у селищах Маневичі і Стара Вижівка, а в Луцьку розкривали повалене дерево, що впало на автомобіль у районі Київського майдану. ■

ЧОЛОВІК НАПИВСЯ, ЗАЛІЗ УНОЧІ В МАГАЗИН І... ЗАСНУВ

53-річний житель Колодежного, що в Горохівському районі, кілька днів добряче чаркував і, як до цього й спонукає оковита, втрапив у халепу

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Спершу чоловік серед ночі вломився в сільський магазин. Як пізніше показала встановлена на приміщенні камера відеоспостереження, металопластикові двері він вибив разом із коробкою з п'ятого разу. У закладі ж спочатку посмакував пивом, заглянув у касу, підкріпився ковбасою, знову випив пивка і... влігся поспати на м'якенькому кріслі.

Під час розмови з правоохоронцями волинянин жалівся до сліз, що двері на нього впали самі, у касу заглядав тому, що шукав, де покласти гроші за випите пиво й з'їдену ковбасу, а в крісло влігся з благородним наміром сторожувати магазин до світанку, за що, мовляв, господар мав би йому подякувати.

Деталі цієї чи то кумедної, чи плачевної історії з'ясувають горохівські поліцейські. ■

ПОЧУВШИ ДІАГНОЗ СИНА, МАТИ... ВИПИЛА ОТРУТУ

67-літню жительку села Двірець на Рівненщині знайшли у хащх неподалік домівки. На щастя, жінку вдалося врятувати

Мирослава СЛИВА

43-річний чоловік повідомив до поліції, що коли близько 6-ї ранку повернувся з роботи, вдома не застав матері. Спочатку самотужки шукав її, але потім звернувся по допомогу до правоохоронців. Його насторожило те, що у підсобному приміщенні зникла отрута від жуків. Напередодні ж пенсіонерка дізналася, що у її молодшого сина діагностували онкозахворювання, тому дуже переживала.

Шукати жінку орієнтували особовий склад. Ускладнювало ситуацію те, що незадовго до цього пройшов дощ, тож долучити до оперативних заходів службового собаку не вдалося. За кілька годин дільничний інспектор поліції Микола Мішковець спільно з оперативником виявили, що пенсіонерка лежала без свідомості біля канави у чагарниках орієнтовно за 700 метрів від будинку. Її госпіталізували, а вже наступного дня після наданої необхідної допомоги потерпілу відпустили. За словами медиків, якби час був втрачений, її б уже не врятували. ■

Більше новин — на сайті VOLYN.COM.UA

Футбол

Лише через 23 роки тренерської кар'єри Луїш Каштру виборов «золото».

«Шахтар» достроково здобуває 13-й чемпіонський титул

Юний бразилець Тете робить переможний дубль просто під час власного медового місяця!

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Донецький «Шахтар» здобув вольову перемогу з рахунком 3:2 над ФК «Олександрія» і завоював 13-й у своїй історії чемпіонський титул. Дублем у цьому поєдинку відзначився 20-літній бразильський талант Тете, який нещодавно відгуляв весілля з красунею-українкою.

Прикметно, що «гірники» вибороли «золото» національної першості вчетверте поспіль. Хоча це для них і не рекорд — у 2010–2014 роках підопічні тоді ще Мірчі Луческу тріумфували п'ять разів поспіль. Тим часом найбільше чемпіонських титулів підряд — дев'ять — здобуло київське «Динамо» у сезонах 1993–2001 років.

«Динамо» все ще випереджає «Шахтар» за кількістю золотих нагород Чемпіонатів України. У киян таких тріумфів 15 (плюс 13 чемпіонських титулів часів СРСР), у донецчан — 13.

Також «Динамо» все ще випереджає «Шахтар» за кількістю золотих нагород Чемпіонатів України. У киян таких тріумфів 15 (плюс 13 чемпіонських титулів часів СРСР). Але задуматися є над чим — такими темпами й цю перевагу розгубити можна...

Також варто сказати, що «Шахтар» уперше виборов чемпіонство під керівництвом 58-річного португальського фахівця Луїша Каштру. І вперше чемпіон України визначився відразу за п'ять турів до завершення першості (раніше і «Шахтарю», і «Динамо» вдавалося оформити «золото» максимум за чотири тури до закінчення змагань).

«Динамо» ж здобуло натузну перемогу над «Колосом»: у другому таймі арбітр Сергій Бойко призначив по два пенальті у ворота кожної з команд — і лише завдяки тому, що Георгій Бушан один із них «потягнув», кияни перемогли 2:1. Іншими словами, легендарний столичний клуб заледве переіграв команду із села Ковалівка, яка минулого сезону виступала в Першій лізі — та ще й під акомпанемент нещадної критики за відверто ніяку гру та буцімто упереджене суддівство на свою користь...

«Зоря» ж обіграла на виїзді «Десну», за-

безпечивши собі триочкову перевагу над чернігівцями у боротьбі за «бронзу» (та й допоки ще «срібного» «Динамо» — ті самі три очки).

ЗА ВОРОТАМИ

Луїш КАШТРУ, головний тренер «Шахтаря»:

«Ми дуже щасливі. А для тренерів головне завдання — зробити щасливими вболівальників і керівництво клубу. Для мене велика радість бачити це щастя навколо.

Я пройшов усі португальські дивізіони — від самих низів до «Порту». Але вперше виграв титул у вищому дивізіоні, домігся цього через 23 роки. Вперше у мене в руках була команда, яка готова стати чемпіоном. «Шахтар» дав нам всі умови. Це був складний шлях.

Ми — родина. Це відчувається щодня. У нас є проблеми, як і в інших сім'ях. Але ми їх розв'язуємо з максимальною повагою один до одного. Взаємоповага змушує нас навіть у складні моменти йти вперед і досягати мети».

Усі результати 27-го туру УПЛ: ФК «Маріуполь» — ФК «Львів» — 3:0; «Ворскла» — СК «Дніпро-1» — 2:0; «Шахтар» — ФК «Олександрія» — 3:2; «Десна» — «Зоря» — 1:2; «Динамо» — «Колос» — 2:1; матч «Карпати» — «Олімпік» не відбувся.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ

М	Команда	І	В	Н	П	М	О
1.	«Шахтар»	27	23	2	2	69-20	71
2.	«Динамо»	27	17	4	6	56-24	55
3.	«Зоря»	27	16	4	7	44-23	52
4.	«Десна»	27	15	4	8	47-22	49
5.	ФК «Олександрія»	27	13	4	10	39-38	43
6.	«Колос»	27	8	2	17	28-49	26

М	Команда	І	В	Н	П	М	О
1.	СК «Дніпро-1»	26	10	4	12	33-38	34
2.	ФК «Маріуполь»	26	7	9	10	27-40	30
3.	«Ворскла»	26	7	5	14	20-41	26
4.	«Олімпік»	26	6	5	15	23-43	23
5.	ФК «Львів»	27	5	7	15	19-44	22
6.	«Карпати»	23	2	8	13	18-41	14

Кращим бомбардиром першості є гравець «Шахтаря» Жуніор Мораес — 18 голів. ■

■ Життя, як серіал

Через 28 років волинянці надійшов лист від «мертвого» брата

«Пам'ятаю, сильно тремтіли руки, не могла відкрити. Читала і не вірила в те, що бачу. Живий... Має квартиру, внуків і хорошу роботу»

Ірина КРАВЧУК

Нашу героїню звати Світлана. Народилася на Горохівщині. Дітей у сім'ї було п'ятеро: троє дівчаток і двоє хлопчиків. Вони з братом були двійнятами. Батько не повернувся з війни, тож мати, Марія, виховувала їх сама. Жили бідно, часто в домі не було ні крихти хліба. Аби прогодувати сім'ю, жінка влаштувалася дояркою на місцеву молочну ферму.

— Мама спала на звичайній дерев'яній лаві, боялась міцно заснути і проспати роботу. Казала, якщо заночує на ліжку, то не зможе прокинутись о четвертій ранку, — пригадує жінка.

Дитинство було складним, а доросле життя ще важчим. Світлана, як і матір, почала працювати на фермі. Із сімнадцяти років пізнала важку працю. Двадцятилітньою на роботі познайомилася з Віктором.

— Закохалась у нього. Красивий був, чорнявий, високий і майстер на всі руки.

З Вітею зустрічалась майже рік. Після весілля переїхала до нього, в маленьку стару хатинку під лісом. Дім був незатишним, стіни руйнувались, тому вирішили побудувати новий. Думала, що нарешті буду щаслива, але сталося не так, як уявляла. Поки працювала, мов проклята, чистила чужі печі, аби купити цеглу для будівництва, мій Вітея безупинно пиячив. Усе життя потерпала від його побоїв. Коли випивав, поведився як божевільний. Потім з'явилися діти, стало ще важче: дворічна донька, тримісячний син, п'яний чоловік і безгрошів'я, — поділилась Світлана.

Леонід, брат із двійнят, тим часом повернувся з армії, закінчив Новоросійське морехідне училище і вирішив податись у морський флот.

— Коли сказав, що в плавання вирушає, мама розплакалась, благала не їхати. Але брат був дуже впевнений, не послунав. Старша сестра наздогнала його на порозі, побажала удачі і дала п'ять рублів. А через рік, на тому ж судні, зустрів дівчину, росіянку, яка працювала там кухарем. Покохали одне одного, відсвяткували весілля. А згодом у подружжя народилося двоє синів, — розповіла Світлана.

Час від часу щасливе сімейство навідувалося в гості на Горохівщину.

— Якось приїхали влітку всією родиною. Леонід з жінкою потрібно було у справах до Львова, тож дітей лишили на матір. Вона, щаслива, няньчила внуків, але старість брала своє. Важко їй було з такими розбишаками. Втомилась і з порога сказала, що не могла з ними впоратись, такі вже жваві...

«Пишіть листи і надсилайте вчасно, коли їх ждуть далекі адресати...» (Ліна Костенко).

— Після того випадку вони як крізь землю провалились, — розповіла Світлана.

Минали роки. Жінка намагалася зв'язатись із братом, надсилали листи, але ті постійно повертались назад, буцімто неправильна адреса.

— Так багато сил витратила на пошуки, але все марно. Навіть вирішила звернутись на телепрограму «Жди мене», але не судилось, раптово по-

Жінка зі слізьми на очах розповідає про день, коли побачила брата, якого давно вважала мертвим.

— Обіймає мене, а здається, що сниться. Дивлюсь на заплакану матір — і серце з грудей виривається. Як довго ми чекали, як довго тужили...

Льоня приїхав із дружиною та синами. Молодший, Діма, неодружений, якимось заявив: «Без жены отсюда не уеду.

«Коли ми бачились востаннє, мати сказала, що не може впоратись з онуками — дуже активні. Його дружина зрозуміла ситуацію по-іншому.»

гіршилося здоров'я матері.

Віра в об'єднання всієї родини поступово згасала.

— Я все більше починала усвідомлювати, що з братом уже ніколи не зустрінусь. А от мати побивалась, лила слюзи, хотіла побачити сина перед смертю. Постійно повторювала, що він живий, що гляне в його очі.

Найбільше ранило те, що не могла виконати її останню волю — Леонід не було.

Час невпинно спливав. Марія змиралась зі смертю сина: думала, що втонув. Навіть вирішила поставити свічку за упокій, але один знайомий не дав цього зробити, мовляв, за живих за упокій не ставлять.

Через тиждень трапилось непередбачуване. — Якось приходять додому невістка з роботи і каже, що мені лист надійшов. Я здивувалась, хто ж це пише... Дивлюсь, зворотна адреса... Владивосток. Пам'ятаю, так сильно тремтіли руки, що не могла відкрити. Читала, і не вірила в те, що бачу. Живий... Має квартиру, внуків і хорошу роботу. В листі залишив свій номер і просив зв'язатись.

Папа хохол, и жену хочу хохлушку!» — розповіла Світлана.

Гостювали місяць. А коли настала пора їхати додому, Дмитро залишився, мовляв, дружину ще не знайшов.

Промайнув місяць, чоловік повернувся в Росію, але не сам, а з красивою україночку, Танею. Згодом вони побрались, а тепер виховують сина.

Незважаючи на відстань та різницю в часі, тепер двійнята постійно підтримують зв'язок.

На запитання, чому ж Леонід так довго не давав нічого про себе знати, жінка відповіла:

— Іронія долі чи просто дурість. Двадцять вісім років тому, коли ми бачились востаннє, мати сказала, що не може впоратись з онуками — дуже активні. Його дружина зрозуміла ситуацію по-іншому. Вона росіянка, української добре не знала, от і пояснила чоловікові: мовляв, нашим дітям не раді. Одна єдина фраза розлучила нас на пів життя.

Наша героїня розповіла свою історію за умови нерозголошення особистих даних, тож повне ім'я та точне місце проживання ми залишимо в таємниці.

Через два місяці після цієї зустрічі баба Марія померла.

За словами Світлани, перед смертю жінка сказала, що тепер може спокійно відходити — сина ж побачила. ■

Вітаємо!

Сьогодні святкує золотий ювілей чарівна жінка, прекрасна колега, листоноша відділення зв'язку Липне Ківерцівського району

Раїса Анатоліївна САВЧУК.

Сердечно вітаємо з ювілеєм. Зичимо міцного здоров'я, добра, родинного затишку, натхнення і сил, щоб реалізувати задумане. Нехай доля буде прихильною до вас, щедро обдаровує достатком та життєвою енергією на багато-багато років, а оточуючі нехай захоплюються багатством вашої душі.

Всіх земних благ і Божого благословення!

З повагою колеги-поштовики.

Золотий ювілей 27 червня зустріне жителька села Лемешів Горохівського району

Олена Іванівна ЯЦУК.

*Хай небо мирно усміхається
І доля сповнює теплом,
Усе омріяне збувається
Й дороги стеляться добром.*

*Куди б не вів життєвий шлях,
Хай лиш до щастя доля повертає,
І кожна мить, неначе птах,
Крилом любові й ласки осяває.*

*Хай Бог пошле літа щасливі
І рівну стрічку сонячних доріг,
Нехай удача на життєвій ниві
Неначе килим стелиться до ніг.*

Хай Мати Божа охороняє, а Господь щастя і сили посилає.

З повагою і найкращими побажаннями мама Марія, брат Павло з сім'єю із села Озерці, сестра Тетяна з сім'єю із села Кремеш.

27 червня відзначатиме 70-ліття матуся, бабуся, жителька села Лобачівка Горохівського району

Емілія Яківна МЕЛЬНИЧУК.

*Легідна, рідненька, добра і проста,
Наша дорогенька, наша золота.
Спасибі, матусю, що життя дарували,
Спасибі, матусю, що ви нас навчали.*

*Спасибі, рідненька, за вічну турботу,
За щире бажання добра нам усім.
Хай серце ще довго у грудях палає,
А руки, мов крила, вчучат пригортають.*

*Здоров'я міцного зичимо щиро,
Ласки — від Бога, від дітей — тепла
На многії і щасливі літа.*

З повагою та любов'ю дочки Людмила, Наталія, зять Олександр, внуки Ярослав, Денис.

Цифри Факти Лось бігав дорогою у селі Рованці поблизу Луцька. На місці події виїжджали праців-

ники зоопарку, але спіймати тварину, який на вигляд 2-3 роки і яка була дуже налякана, не вдалося. Втім, якби сохатого і зловили, в звіринці він би не жив.

Лосі — єдиний вид, який не можна утримувати у вольєрах. Адже для них життєво важливо пробігати певну відстань, що в умовах неволі неможливо забезпечити. Окрім того, ці копитні харчуються свіжим листям, яке росте на деревах.

РЕКЛАМА

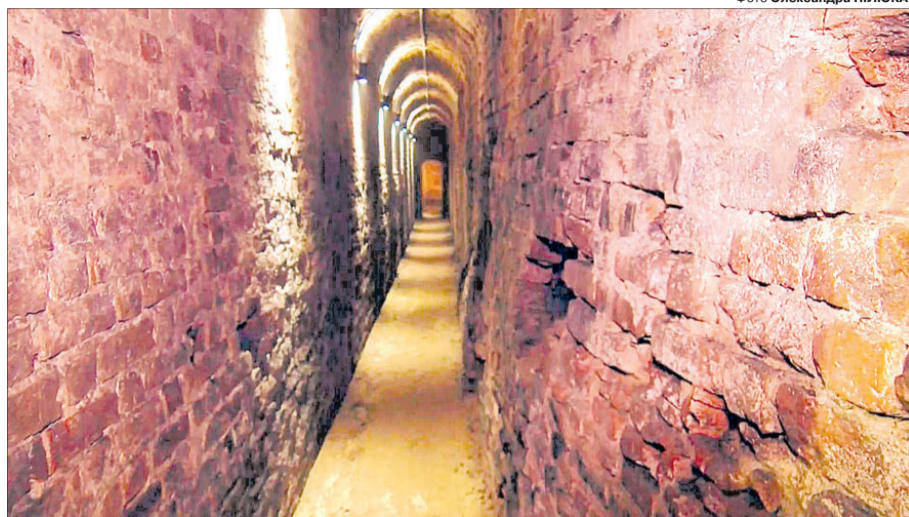
СІТКА, СЕКЦІЇ АРМОПОЯС

м. Луцьк вул. Романюка, 9
тел. (095) 123-09-79
(066) 990-03-03, (067) 342-23-04

Побачення з Волинню

Після реконструкції у кімнатах світло і чисто.

У цьому коридорі настільки вузько, що двоє людей не розминуться.

Фото Олександра ПІЛЮКА.

ЧОМУ ПРИВИДИ ПІДЗЕМЕЛЛЯ ЛУЦЬКОГО КОСТЕЛУ НЕ СТРАШНІ?

Зимовий храм кафедрального собору Петра і Павла притягує до себе туристів з різних куточків планети, дивує переказами та легендами. Тут панує особлива аура, і подекуди навіть гуляють примари

Ірина КРАВЧУК

Тутешній екскурсовод Юрій Близнюк вважає, що це місце заспокоює і допомагає вирішити важливі питання. Адже тут найкраще думається, бо панує атмосфера тиші та самотності. Ми попросили Юрія пояснити, що саме так зачаровує людей у цьому помурному, вологому приміщенні? Коли зайшли до підземелля, то відчували різку зміну температури, а от наш гід наче цього й не помітив. Прохолода, темні закутки, старезні написи навівають якесь відчуття беззахисності. Що-

Екскурсовод Юрій Близнюк усіх таємниць нам поки що не розкрив...

«Колега хотіла зробити фото гробниці Магдалени, але її телефон зненацька вимкнувся і не вмикався, поки вона не піднялась нагору. Не знаю, що це таке. Відтоді сама сюди не ходить.»

правда, у нашого екскурсовода, вочевидь, були інші емоції. — Моторошне місце, кажуть, але, як на мене, — зовсім ні. Навпаки — одне з найприємніших у Луцьку. Мені тут спокійно і комфортно, — стверджує Юрій. У підземеллі є кілька кімнат: прит-

вор, безпосередньо зимовий костел, трапезна, гробниця й інші закутки та коридори, які дихають таємницями. Ми розпочали наше знайомство з передсіння. — За радянських часів підземелля використовували як овочесховище, а всі написи та предмети, які характеризували це місце як святе, були знищені. Зараз на стінах кімнати з'явилися лики апостолів, які є покровителями цього костелу, — розповів Юрій. Не менш здивували зображення зірок та сонця на склепіннях, а та-

кож тутешня невелика... тюрма. Дивує, що у давнину люди терпіли тут біль та страждання, а нині ж туристи на щастя кидають монети в колодязь, розташований у центрі в'язниці. Цей звичай ще важче зрозуміти, коли дізнаєшся, що підземний храм — місце останнього спочинку різних людей. Перейшовши до гробниці Магдалени Талізінної, ми почули, що мідний саркофаг жінки було викрадено. Кажуть, що її душа й досі не може віднайти спокій і блукає темними коридорами. На запитання, чи траплялося тут

Для довідки. Кафедральний костел святих апостолів Петра і Павла та єзуїтський колегіум — пам'ятки архітектури національного значення. Його склепіння заклали у 1630 році і через 7 літ нарешті завершили купол. У різні часи підземелля використовувалося як склад, в'язниця, бомбосховище та овочева база.

щось містичне, Юрій відповів, що не помічав нічого незвичного, а от його колега одного разу трохи налякалася. — Вона хотіла зробити фото гробниці Магдалени, але її телефон зненацька вимкнувся і не вмикався, поки вона не піднялась нагору. Не знаю, що це таке. Відтоді сама сюди не ходить, — поділилася спогадом Юрій. Раніше багаторічний хранитель підземелля, вже покійний Олег Виноградов розповідав про силуети жінки в білому, які бачили тутешні відвідувачі. Саме такі містичні історії й притягують сюди шукачів пригод. Упевнена, що це місце приховує ще багато загадок, які непідвладні часу. Тут він ніби зупиняється, змушує задуматись про щось важливе та вічне. ■

Більше фото і відео з підземелля — на сайті VOLYN.COM.UA

Анекдоти

Бабуся купує живу рибу:
— А риба у вас свіжа?
— Бабусю, звичайно свіжа, якщо вона жива!
— Та я теж жива, але хто може сказати, що свіжа!

У школі на уроці:
— Діти, сьогодні у нас контрольна. Дівчинка-білявка:
— А можна користуватися калькулятором?
— Можна.
Інша учениця:
— А таблицями?
— Можна... А тепер, діти, запишіть

тему контрольної роботи: «Відміна кріпосного права».
Простий тест: якщо вас все влаштує в Україні, — ви депутат Верховної Ради.
Дружина — чоловікові:
— Сходи в магазин за молоком, візьми дві пляшки...

— А молока скільки?
Грається маленький Вовочка в пісочниці разом з іншими дітьми. Через деякий час мама кричить йому з вікна:
— Вовочко, перестань постійно бити хлопчика лопаткою по голові, а то спотієш і застудишся!

Наступний номер «Волині» вийде у четвер, 2 липня.

Газета **ВОЛИНЬ**
www.volyn.com.ua
Головний редактор і відповідальний за випуск **ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович**

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43025, Луцьк, просп. Волі, 13
E-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com
Заснована 27 вересня 1939 року.

Приймальня 72-38-94		ВІДДІЛ РЕДАКЦІЇ	
Заступники головного редактора		Головний художній редактор	
Уліцький Василь Михайлович	72-39-89	Міщук Олександр Ярославович	72-06-66
Світліковська Галина Йосипівна		Головний бухгалтер	
72-20-07		Вдовиченко Тамара Федорівна	72-71-07
Римар Микола Анатолійович		Інформації	
72-38-94		Козюпа Мирослава Павлівна	72-61-21
Научук Сергій Васильович		Відділ інтернет-новин	
72-51-02		Криштоф Олег Степанович	72-51-02
Відповідальний секретар		Економіки	
Трофимчук Тамара Сергіївна	72-51-02	Лісова Алла Степанівна	(244) 3-11-78
Заступники відповідального секретаря		Реклами і маркетингу	
Харчук Олена Андріївна	72-06-66	Борох Сергій Іванович	77-07-70
Місюк Олена Миколаївна	72-06-66	Листів і зв'язків із читачами	
		Коваленко Оксана Анатоліївна	72-39-32
		Приватних оголошень	
		Тимошук Руслана Борисівна	72-39-32
		Спеціальний кореспондент	
		Власюк Людмила Миколаївна	72-38-94
		Фотокореспондент	
		Філюк Олександр Миколайович	72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA2030344000002600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 4 друк. аркуші
ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 30 000
Реєстраційний номер
ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. <http://a-print.com.ua>
Тижневий тираж 50005. Замовлення №1435.